

«Di-Versiones són boníssims»

Albert Om durant la seva presència a la Setmana dels Premi Rahola

El conductor del programa Islàndia de RAC 1 intenta fugir de la rutina a l'estiu. Des de ben petit ha trobat el seu oasi particular a la Costa Brava, concretament a Sant Antoni de Calonge, on passa tots els estius

Després d'haver visitat les cases de nombroses personalitats del país a «El convidat», el periodista ens obre la porta a conèixer la seva rutina estival i la seva relació amb Sant Antoni de Calonge.

L'altre dia el vam veure corrent per Sant Antoni de Calonge. Era vostè?

Corrent no crec, en tot cas, caminant. Córrer no he corregut mai, però caminar sí que m'agrada molt.

Fa molt temps que ve a passar l'estiu a Sant Antoni?

Doncs fa 40 anys. Des de l'any 77, quan jo tenia 10 anys. Tenim un apartament al passeig de Torre Valentina, i durant 40 anys hi he vingut cada estiu, alguns més i alguns menys.

Com recorda els seus primers anys anant a Sant Antoni?

Els dos primers no hi volia anar perquè jo tenia la meva colla d'amics a Taradell, i de cop i volta me n'havia d'anar a un lloc on no coneixia ningú. Però això va durar dos anys, perquè llavors vaig conèixer la meva colla d'estiu a Sant Antoni i no volia tornar a Taradell, i allò era un món on podies fer coses que no et deixaven fer durant l'any i, a més a més, la millor part és que ens passàvem el dia a la platja.

Recorda algun estiu amb especial estima?

L'estiu dels 16 anys. És aquell any en què tot explota, i explota estant a Sant Antoni, i és la felicitat absoluta. En aquella època tenia la sensació que hi havia molt més turisme estranger que ara. Allà hi teníem una colla molt àmplia, que potser érem una vintena de catalans, i que se'ns afegien els joves que venien d'altres països. Com que molts també repetien, ja els coneixíem també. Era la manera que tenies de conèixer gent de fora perquè a Taradell no en trobaves, d'estrangers. T'obria tot un món.

S'hi sent com a casa, a Sant Antoni?

Sí, perquè et passa una cosa molt curiosa. És un lloc molt familiar, un lloc on hi ha molta gent que repeteix cada any i te'ls vas trobant cada estiu. Aquí hi ha la gràcia d'explicar-nos com ha anat l'any i les coses que han passat, i evidentment no et passen les mateixes coses quan tens 20 anys que quan en tens 50. Alguna gent deixa d'anar-hi, trobes gent nova... és un lloc on perceps molt bé el pas del temps.

Ha anat per altres platges de la Costa Brava?

No gaire, la veritat és que sempre he anat a aquesta. Com que ho tinc tan a prop, arribo a Sant Antoni, aparco el cotxe i ja no el torno a tocar. Em moc només a peu, es pot anar pel camí de ronda fins a Palamós, a Playa d'Aro, a tot arreu.

Com ha canviat Sant Antoni?

El concepte d'estiueig ha canviat molt. Abans es tractava d'anar a passar l'estiu a un lloc, una cosa més llarga i més tranquil·la. Ara hi ha molts estímuls, com els viatges low cost, i al final la gent acaba viatjant molt més i estiuejant molt menys. I concretament als apartaments del passeig de Torre Valentina hi ha molt menys turisme estranger i molt més de nacional. Tot i que potser ha canviat la meua mirada. Ho veig diferent ara que quan era més jove perquè jo segur que sí que he canviat.

Què li agrada més de l'ambient de Sant Antoni?

Segurament, el canvi de rutina. Hi ha dues coses que m'agraden molt des de fa vuit o deu anys, que són la platja a primera hora del matí i a última de la tarda. M'agrada llevar-me molt d'hora al matí i anar-me'n a caminar fins a

Palamós i tornar, uns 8 o 10 quilòmetres, i quan torno, banyar-me i esmorzar, i tornar a la platja de 6 a 8, a les hores que hi ha menys gent i menys sol. És un lloc on percebo molt bé quan surt el sol i quan s'amaga.

Quin és el seu racó preferit del poble?

Per menjar, hi ha dos llocs que m'agraden molt: Cal Barber i El Refugi dels Pescadors, que és un clàssic. També hi ha un bar de copes que està bé per anar-hi a la nit. M'agrada molt el camí de Ronda de Sant Antoni a Platja d'Aro. Quan el passeig està ple de gent, és millor anar a caminar pel camí de Ronda fins allà o fins a Castell, anar més enllà de Palamós.

Aconsegueix desconnectar o continua vivint enganxat a l'actualitat?

Sí, en general desconnecto. És una vida molt tranquil·la, molt d'aquest estiueig d'abans. Tot i això, com que amb la majoria de gent ens coneixem, és inevitable que algú et recordi allò que estàs fent, i que em parlin de la televisió abans, o ara de RAC 1, d' Islàndia. Aquests primers caps de setmana ja m'he trobat el comentari de «Ah, aquí no hi fa tan fred com a Islàndia» (riu).

Sol anar als festivals que se celebren per la Costa Brava?

Doncs la veritat és que no gaire, perquè quan estic aquí no m'agrada agafar el cotxe i tenir una agenda molt carregada. Em fa una mica de mandra. A Cap Roig no hi he anat mai. A Porta Ferrada hi vaig anar una vegada a veure Sopa de Cabra, ara fa dos anys, i ara aquest estiu vaig a veure la Juliette Binoche a Peralada.

I a les Festes Majors hi va?

Ara últimament hi ha un esdeveniment aquí a Sant Antoni que més que una Festa Major és la festa de final de l'estiu. Venen sempre a tocar els Di-Versiones aquí a la platja, que són de Calonge i que són boníssims. Algun any hi hem anat aquí. Altres anys, per Sant Joan hem anat a la Festa Major de Palamós. Som més de sortir a sopar i fer una copa tranquil·lament.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/07/21/di-versiones-son-bonissims/857854.html?utm_source=rss